

Egész évre 1 frt.
Negyedévre 1 frt.

Megjelenik minden vasárnapon.
Egyes számok Hennicke Rezső könyvkereskedésében kaphatók.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

A PÜSPÖKERDŐ SZELLEME.

Ott künn a városon, a hallgató erdő közepén lakik egy láthatatlan szellem. a ki jósol, gunyol, beszélget az emberrel, de magát sohasem mutatja.

Gyakorta kijárok hozzá, s beszélgetünk, mulatunk egymással.

Csak az a baj, hogy az erdő szelleme egy kissé süket, aztán a kiabálást nem bírja az ember sokáig, elfárad belé.

A napokban ismét künn voltam nála.

— Itt vagy-e szellem? Jó napot!

Erősen zengő hang repül felém a fák közül:

— Jó napot!

— Üdvözöllek! régen nem láttalak!

— Vártalak!

— Hát meg vagy jól? Nincs semmi bajod?

— Mi bajod?

— Nincs pénzem!

— Érzem!

— Talán adni akarsz?

— Kaparsz!

— Prenumerálj a lapomra!

— Állj a kalapomra.

— Hát hol a kalapod?

— A hol kapod!

— Ma tele vagy szatirával!

— Te vagy aki rávall.

— Hát tudod-e mi ujság?

— Mi ujság?

— Nem sokára eljön Blaha nő!

— Nem ő!

— Hát tudsz róla valamit!

— Ja! Valamit!

— Ha tudsz, hát vágd ki!

— Találd ki!

Az bizony bajos volna. Megpróbáltam másra vinni a beszédet.

— Más ujság is van ám!

— Hallám!

— Jönnek nagy hűhóval, írók

— Ollóval nyírók

— Kollegák, jó barátok!

— Rátok!

— Eszünk, iszunk, borozunk, sörözünk, theázunk.

— Elázunk!

— Hát azt tudod-e, hogy nálunk most hire jár az aszfaltnak?

— Ne állj az falnak!

— Olyan utcánk lesz, mint Budapestnek.

— Estek!

— Rejtelmes válaszok!

— Azok!

A láthatatlan erdei szellem e szavakra már bágyadtan felelt, magam is elfáradtam, leheveredtem egy fa árnyékába, ibolyától kéklő puha gyepszőnyegre.

TAVASZI EST.

Biboros ágyba hanyatlik a nap,
Ráül a fákra az esteli árny.
A kerti sövényhez lopva szalad
A kedvese váró szőke leány.

A lilomnak kelyhe havába
Büvik a lepke s álmodik ott.
Omlik a lányka az ifju karába,
S titkos ígéket ajka susog.

Fülemile himbál körtefa ágán,
S kéjt sir a dalban végtelenül.
Oh hogyan értik! Látszik a lánykán:
Arcza fehérre pirba hevül.

Esti harang szól: „Mária Ave!”
S az éj feketélő fátyola hull.
A lányka imához kezdene ámde
Ajka a csóktól nem szabadul.

Grison.

Házasság előtt.

Csevegjünk édes angyal.
Oly égi boldogság ez nekem!
Elhallgatnám ajkad édes szavait örökké.

*

Nélküled egy perczig sem élhetek.
Te lész nőm vagy a revolver.

*

Egyetlen esőködért odadnám
a világ minden kincseit.
Öleléseért koronáról tudnék lemondani,
drága kincssem rubintoeskám!

*

Csak téged imádlak te édes!
Szememet más nőre soha nem fogom emelni,
ah hisz csak a te látásod üdvözít engem.

*

Oh mily édes gyönyör veled táncolni,
lejtteni a zene bájos ütemeire
és szemembe nézni mindig, mindig!

*

Veled angyal nélkülözni tudnék örökre,
s boldognak érezném magamat még egy pusztaszigeten is.

*

Házasság után.

Ez már mégis sok! Menynyit kerepelsz.
Az már igaz, hogy az asszonyi nyelv nyugodtan
egy perczig sem maradhat.

*

Istenem, milyen boldogok ezek a legényemberek!
A nőszülés valóban ostoba tálmány.

*

Kutya fékom! Ennyi kiadás!
Hát hogy keressen ennyit egy becsületes ember.
Már megint egy új sóprű. Borzasztó pazarlás!

*

Megmondtam már ezerszer,
hogy azzal a táncosnővel elhallgass.
Rokonom. Punktum! Rokonomat pedig csak meglátogathatom.

*

Ugyan ne nyakgass! Tudod,
hogy mindjárt izzadok a táncztól.
Inkább sakkozom, s ha akarod nézhetsz bennünket!

*

Hol az ördögbe van a tarka pantallóm.
A slafrokomat sem találom sehol.
Micsoda rend ez! Hát nem akarod megérteni,
hogy kényelem nélkül élni nem tudok!

*

Szeretném kedvedért paradicsommá változtatni a földet.
Virágokkal, pompával venni téged körül s ölemben hordani örökké.

*

Édes ajkadról nektárt iszom én és ambroziát!

*

Rabszolgád leszek! Szemed pillantása elég parancs lesz nekem,
hogy szolgáljalak, édes királynője szívennek!

*

Estére angyalom elhozom Pált és Virginiát.
Ha elolvasod, gondoldj, vagy álmodj engem Pálnak!

*

Előtted titkom nem lehet soha!
A mit teszek, a mit gondolok, azt nélküled nem teszem, nem gondolom.

*

Oh ha te előbb meghalnál,
én utánad mennék a sirba.
Egy perczig sem tudnálalak túlélni.

*

Soha! Soha nem tudnék mást szeretni,
mint esupán téged. Nélküled sivatag lenne nekem ez a világ,
és gyötirelem az egész élet.

Mit? már megint a színházba!
Hiszen most voltunk, alig négy hete!
Talán azt hiszed, hogy Rothschild vagyok?!

*

Megyek a Csingilingibe, iszom egy krigli sört.
Te meg csak feküdj le anyjuk nyugodtan!

*

Asszony! Adsz az karosszéket, pihenni akarok!

*

Ugyan lesz-e már vége ennek a folytonos regényfalásnak.
25 krajczárt hetenkint kiadni ilyen ostobaságokra égbe kiáltó vétek!

*

Hagyj fel azzal az utálatos kíváncsisággal.
Asszonynak nem kell mindent tudni!

†

Gyászjelentés.

Van szerencsém tudatni az ismerősökkel feledhetetlen jó nőmnek

Pötyögő Amáliának

f. hó 10-én történt gyászszos kimulását.

Béke hamvaira!

Trübüczkőy Demeter,
mint vigasztalhatatlan férj.

Házassági ajánlat.

Egy fiatal özvegyember, jó kinézésű és vagyonos, ezen uton óhajt valami esinos, művelt és némi vagyonnal rendelkező fiatal hölgygyel ismeretségbe, esetleg házasságra lépni. Arcképpel ellátott levelek T. D. czim alatt post. rest. kéretnek.

A hegedűművészet titka.

Hegedűn játszott a falusi tanító a parasztok előtt:
Azt mondja egyik:

— Fénye nehéz lehet ezt megtanulni tanított uram,
míg az ember keze úgy eetanujja azt a járást.

— Bizony hallód nehéz is ez, mert ha egy araszttal feljebb vagy lejjebb fogja az ember azt a hangot, mindjárt rosszul szól!

Udvarlás közben.

— *Alfréd ur ugylátszik ön szenvedélyes tánczó.*

— *Sőt ellenkezőleg nagysád.*

— *Hogyan, hiszen a mult bálon velem sokat tánczolt, talán kivételt tesz velem szemben?*

— *Oh kérem az onnan van, mert az orvosom ajánlotta, hogy sokat táncoljak.*

Carr.

Mit tegyünk, hogy gazdagok legyünk,

1. Mindenek előtt szülessünk gazdag családban, a melynek kincseit korán örököljük.

2. Tegyük kötelességünké évenként legalább egyszer egy gazdag nagybácsinak a felfedezését, a ki azonnal rántja vagyonát, és örömeiben meghal. Így rövid idő alatt tekintélyes vagyonra tehetünk szert,

3. El ne mulasszuk minden évben kétszer kincset találni. Egy kis spekuláció, ügyesség és szerencse, s minden lehetséges.

4. Tegyük a takarékpénztárba mindennap ötven forintot. Idővel ez olyan összeggé növekszik, hogy gazdagok leszünk.

5. Legyünk szép fiatalok s vegyünk el egy 500-ezer forintos aggszüzet. 6-szor 7-szer ismételve ezen eljárást okvetlenül gazdagokká kell lennünk.

6. Mikor nagynyereményeket ígérő sorsjáték van készülőben, vásároljuk meg az összes sorsjegyeket, így bizonyosak lehetünk abban, hogy a mienk lesz minden nyeremény, s így gazdagok leszünk.

7. Találjunk mindennap egy ezresekkel telt erszényt ezt jelentsük be a rendőrségnél, de a mi benn van arról hallgasunk. Így a becsületnek is elég van téve, és a pénz is megmarad.

Bordal.

Igyunk barátim! Poharat a kézbe!
Aranyhabu isteni jó ital ez!!!
Mi szükség van most a hideg észre
Ha a lélek a mámorözönben evez
Félre a gonddal! Zendüljön a dal,
S csendüljön a lánykacagás-nevetés benn'
A bú tetején legyen ez diadal!
Nagy gyönyörűség egyszer az évben
Csengjen össze hát a bili kom!

Cseppig kiiszom!

Éljen a bor!

A bakator!

A bor!

A tor!

Ez ó!

Beh jó!

A két, gyönyör

Szinte gyötör

Vidám fiuk!

Éljen!

Éljen!

Éljen!

Éljen a világ!

A lány, a rózsavirág!

Éljen a szerelem! A gyönyörű dal! és a barátság!

Don Vigole.

Közkivánatra.

Kérdezi a paraszt gimnáziumba járó fiától:

— No gyerek széna-e vagy szalma, hogy sikerült az egzámen?

— Annyira jól, édes apám, hogy közkivánatra meg is kell ismételnem.

Bagueaux.

Tsörge Ádány és Tzompó Miháj tanálkozásaji.

— Nizze kee nászom hogyan lehet a' hogy én mán husz esztendeje járok ebbe a városba, osztég mindég látom ezeket a zárvakat, hanem mindég ippeg ekkorák, hát ezek sose nyőnek meg?

— Nem hagyják őket nyőni nászom, mér mer akkor az tüztoron üresen maradna.

*

— Hát e micsoda ház nászom.

— Hát asse tuggya nászom hogy e za vakok háza, nyizze kee, a hun néz ki két vak a zablakon.

Pagát Pepi és a Rábatündér.

— Irja ő maga. —

Megállit a folyosón a szép kis zsidó menyecske:
 — Bocsánat Pagát ur!
 — Paranesoljon nassád.
 — Igaz, hogy tündérünnepély lesz?
 — Hallottam felőle.
 — Ön is ott lesz ugy-e?
 — A hol tündérek vannak, minden bizonynyal, de remélem nassád sem fog hiányozni a tündérek közül.
 — Csak azt nem tudom, milyen ruhát vegyek magamra.

— Ebben a tekintetben szolgálatára állok.
 — Tehát ön ért az ilyesmihez?
 — Művész vagyok benne.
 — Tudja mit? — sugá— jöjjön be hozzám estére... 9 órakor... férjem nem lesz itthon.
 Ezeket mondva elsiertet.

Én úgy éreztem magamat, mintha egy millió tubarózsa termett volna körülöttem, szivárványosnak láttam még a pinezeajtót is.

Nem tudom, mit csináltam estéig, csak azt tudom, hogy mikor a 9-et ütötték az órás tornyok, az ajtaján kopogtattam.
 — Szabad!

Csinos szoba, lámpafény, a közepén a szép menyecske.

Az ördög hitte volna, hogy egy tolas zsidónak, aki a minap vette meg az én téli dunyhámat is, ilyen szép szobája legyen.

A szép asszony leültetett a fotelba, aztán ő egy másik fotelra akart ülni.

— Sose tegye magát nassád, beszéljünk közelebbről. Üljön maga is ebbe a fotelba.

— Az ám, de nem férünk el.

Megmutattam neki hogy igenis.

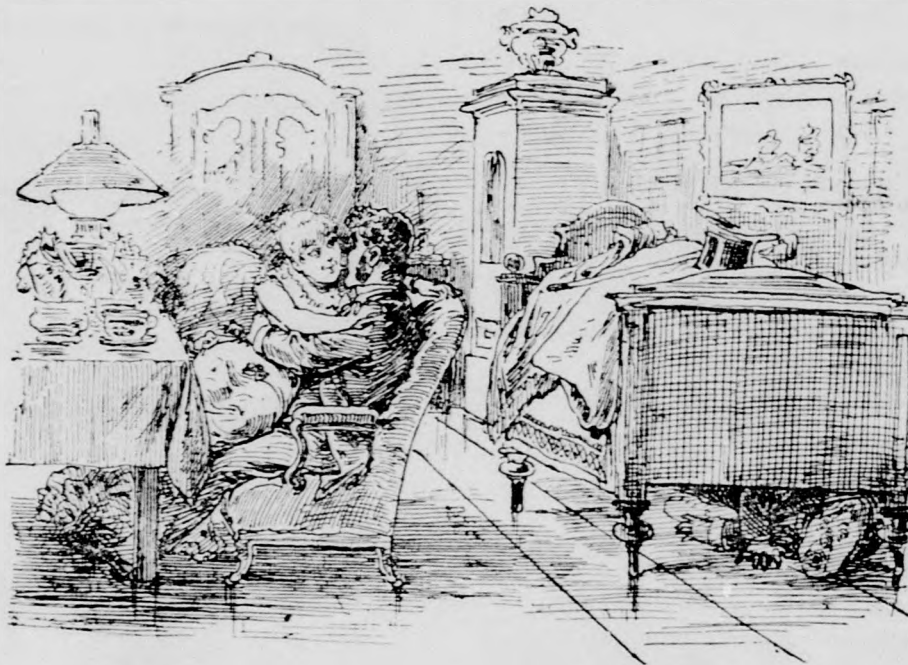
És tanácskoztunk a tündérünnepélyről és elragadtattunk tündérországba.

Midőn tündérországnak legbájosabb oázáig értem, egyszerre szörnyű prüsszentés hangzik az ágy alul.

Felugrom és odafutok, hát az én zsidóm fekszik ott nagy rémulten.

— Szent isten: a férjem! — sikolt az asszony.

— Miesoda! — kiáltom haraggal, — maga ennek a szép asszonynak a férje, hát hogy meri ezt tenni?!

— Khérem bueshánat! — rebegi az én zsidóm.

— Semmi pardon! — orditék rá haraggal s belöktem a másik szobába és ráfordítottam a kulcsot, Tündérország oáza „ah mi bájos, ah mi szép!”

A discretio.

Bíró a vádlotthoz:

— Volt-e már büntetve?

Mojse vádlott óvatosan körülnéz:

— Tükhiletos diskrecion mellett meghmandok o birú ornakh kétszer valtham anghazdaságh miatt becsokva.

Czigányáldás.

Káromkodik a czigány nagyokat. Kérdi egyik ismerőse: „mért haragszol more?”

„Nem harágsok, nem harágsok, csak azt kívánom annak a bíres jámilián nétt mundirbá bujtatott, profunton hizslált menázsi tarisnyának, aki azs in hedegám két napi linungér össetörte, adliij álljon vakparádin, míg a devla annyisor pofon nem keseriti, mint áhány segíny potyára muzsikálú hangás van ezsen a deg velájon.

ra.—

A vaktöltés.

Gyakorlaton van a rekruta. Puskát töltetnek vele.

A vezénylő káplár észreveszi, hogy mindig behunyja a szemét, mikor tölt.

— Hallod-e azt a rézfán füttyülő, jégen vigyorgó vaksi mivoltják a fiustyukból pottyant malé mivoltodnak, mér hunyod be a szemednek klappantyuját, mikor töltesz?

— Hájszen v a k t ö l t é s t komandirozott káprál uram!

A furfangos postamester.

Egy vidéki városban történt, hogy a postamestert igen zaklatták az ajánlott levelekkel. Gondolta magában, csinál egy kis vakációt. Összehordatta hát az ócska kalapokat és botokat a házból, aztán odarakta az ajtó mellé. Aznap délután mindenki visszafordult, a ki oda akart menni.

Hova fut.

Fut a várósi uracs az utcán a szél által sodort cilinderkalapnak utána.

— Hova nyargalez pajtás, kérdi egy ismerőse.

— Ne engem kérdezz, hanem a kalapomat.

Ebhirdetés.

Alulirotnak tarka kuttyája elveszett. A ki meghozza 10 fit jutalmat kap. Arról lehet megismerni, hogyha eltéved, akkor magától nem talál haza.

Bonta Márton.

Köserves illetőm estoriája.

Irom én Tzompó Miháj.

Mikor az vesárnapi eskolabo jártom, az szomszédunk Jucijábo szerelmes lettem, mer ugy vót az dolog, hogy rémisztő módon teccett neköm az a szűz leányzó. Eccer eementem mellette, osztég hátbo vágott, no mondok teccem az Jucinak, eere én is hátbo vágom, osztég megértettük egymást. Aszongya az Juci, hallode Miska, ha az gyesznók öttek, hát gyere át az kertünkbe. Jó van Juci mondok, hát minek, aszongya csak, mingyán értettem. Estveli harangszó után neki is mentem az kerítésnek, hogy átalmászom, de beleakatt az gatyám az tüskébe, osztég se tüled se hozzád nem tuttam mozognyi, az Juci huzott ki az tüskébű.

Aszongya akkor:

Hallodé Miska!

Mondok: no!

Aszongya: ugye hogy te szeretsz engem?

Mondok: szeret az ménkü.

Aszongya: ne izéj.

Mondok: hát eevögyelek?

Aszongya: de nem annak ám.

Mondok: sóse töröggy avvaa, majd összeesket az tisztölendő jur.

Aszongya, hát mikó mennyünk ee.

Mondok hónap az szent mise után.

Evvel az Juci mömmög hátbovágott én is ütöt, osztég szétmentünk.

Másnap röggée tiszta fejrénemüt loptam az kasznyibú, az Juci is keményített szoknyát huzott, osztég bémentünk az pelébániáro.

Mondok ereggy elő.

Aszongya ojan nincs.

Mondok én nem merek.

Aszongya ú se.

Eere kinyít a zajtó, osztég aszongya az tisztölendő jur no gyerekek mit akartok.

Panaszunk vona mondok.

Hát mi legyen a', aszongya ú.

Hát mondok házasonnyi akarunk.

Eere eenevette magát, aszongya hány esztendő's vagy.

Mondok 7 esztendő mulva 20.

Aszongya hát te Juci?

Aszongya a Juci, hogy eekezdet bögnyi.

Aszongya a tisztölendő jur hát mibű akartok megényi?

Mondok könyérbű meg savanyu káposztábű.

Aszongya iszen nem tudsz te keresni.

Mondok nem is kő azt keresni, ot van az pócon meg az hordóba.

Aszongya hát ha gyereketek lesz, avvaa mit esinyátok?

Mondok neki aggyuk ides apámnak.

Eere eekezdet mömmög nevetnyi az tisztölendő jur, osztég aszongya mennyetek haza, maj 10 esztendő múva özvejesketlek.

Evve csak kifordúntok jaz udvarbű, osztég igen keseregünk.

Mondok ne busújj jövendőbéli hitös párom, majd eeveszlek én mégis.

Nem is busúntok vóna, hanem hogy othun megtutták, hogy házosságbo jártunk, hát tartottak nekünk ojan lakodalmat, hogy még most is ropog az derekam tüle.

Mikor van otthon a ténsasszony!

Kiadta a ténsasszony a parancsot a szolgálónak:

— Hallod-e, ha ma valaki jön, csak azt mondd, hogy nem vagyok itthon.

Este aztán kérdi a szolgálót, hogy kik voltak ott.

— Hát esókolom kezit, sokan voltak, a nagyságod testvére is itt volt.

— És azt is elküldted?

— Nagyságod parancsolta.

— Óh te fülesbagoly! Tudd meg, hogy a testvéremnek mindig itthon vagyok.

Néhány napra rá elutazott a „nassága“ s távolléte alatt megjelent ott a testvére.

— Itthon van az asszonyod? kérdi a eselédet.

— Igenis kérem.

Az illető összejárja a szobákat, de természetesen senkit sem talál.

— Hiszen nincs itthon senki! — szól a eselédnek.

Hát hol az asszonyod?

— Elutazott kéremássan, de azt mondta, hogy kegyednek mindég itthon van, azért nem mertem mást mondani.

GRI-BUGRI.

— Hallod-e te nagy matematikus vagy, hát be tudnád-e azt nekem bizonyítani, hogy a macskának 3 farka van?

— Hogyne: két farka nincs, az bizonyos; egy pedig van, az is bizonyos, kettő meg egy az három, tehát 3 a farkok.

Garabonciás Diák
heti krónikája.

A hét eseményei közt még mindig a Blaháné jövele igazítja legjobban a kedélyeket. Csókához Pápara már eddig annyi jegy-megrendelés érkezett, hogy Csóka a 6 Blaha-előadásra egy külön nagy színházat akar építtetni deszkából a vásártéren. Ilyen jó vásár meg is érdemli a bódét.

Másik érdekes újdonságunk az, hogy néhány győri tanár Rábatündér-ünnepélyt akar rendezni a sétatéren. Amint halljuk lesz felolvasás, próbatanítás, új iskolai padok bemutatása és egy esillagászati értekezés a Bhóra üstököséről, mely a jövő század utolsóján fog először égre kerülni. Végre az iskolai pensumokból egy óriási sárkány állíttatik össze, a melyen a rendező bizottság tündérfátyolba öltözötten felemelkedik, és a szeszgyár kéményének tetejére repül.

Szegény Tüskés bácsit még a tűz is bántja: egy megmérték-hitelesített horlóban meggyulladt nála a levegő, és kánikulát rögtönzött a mérték-hitelesítő ateliérben.

Jön a pinnyédi atyafi be a hetivásárra. A szűr és tarisznya a hátára van vetve, a mellén pedig mint valami ókori eszmadia-rend érdemjele, egy fél eszma, hátul a másik. És ez nagyon okosan van így, mert ha a eszma talpa elkopik, az pénzbe kerül, de ha a maga talpa kopik, az ingyen is megnő újra. Éppen a sétatéren megy keresztül s izzadt homlokát törülgeti, midőn egyszerre megáll, belenyul a mellényzsebébe, aztán lekapja a tarisznyát, azon is általutazik az öklével, és egetverő esunya káromkodásban tör ki.

— Mi baj atyafi? — kérdezi valaki tőle.

— Hát hogy a sárkány rugja meg, béküldött az feleségem az héti vásárra, hogy vigyek neki mazsolát az pünkösdi süteménybe, osztég otthon felejtettem az kétgarasomat!

Bor hive a végső szuszig.

Halálos ágyán feküdt Torkágyi Benedek, a város legnagyobb ivója, még pedig olyan betegségben, aminek a bor volt a szőlője. Bemegy hozzá egy barátja és így szól:

— No barátom, sajnállak: azt mondta az orvos, hogy nem élsz tovább két napnál.

A beteg fölemelkedett az ágyán és így kiáltott:

— Hát fogadjunk bruder egy pint borba, hogy még egy hétig is elélek!

A rongyháziak.

— Képzeld csak barátom, milyen pechem van nekem: ott ülök a minap a kávéházban, s látok egy jóképű urat, a mint újságot olvas. Nagyon ismerős volt előttem, de el nem tudtam találni, honnan. Végre nem állhattam tovább, odalépek hozzá és így szólok.

— Bocsánat uram: az ön arca olyan ismerős előttem, azt hiszem mi már találkoztunk valahol.

A fiatal ur rám nézett és így felelt.

— Jól gondolja ön, a mult hónapban én csukatam be önt kétszer a városházán.

Hát akkor ismerek rája, hogy a rendőrkapitány.

Szerkesztői üzenetek.

a gondolat a bő lében elmerül. — **Komor.** Nekünk vig kell. **Nyikorgós a eszímám.** Nem segíthetünk rajta, a eszmadia másik utcában lakik. **A többi levélre jövő számunkban felelünk.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

GÁRDONYI GÉZA.

Szláv nyelv. Valamelyik szláv nyelv tudásának hasznossága a mai időben el nem vitatható. Az egyik szláv nyelvnek alapos tudása képessé tesz mindenkit arra, hogy a többiek minden nehézség nélkül — magán uton megtanulhassa. A horvát és szerb nyelvben előnyös feltételek mellett, alapos oktatást ad Vrkljan Máté joghallgató. Bővebb felvilágosítás lapunk szerkesztőségében nyerhető.

Díjtartalek
a) tűzbizto
b) szállit
Tartalek ob
meg fu
a) tűzbizto
b) szállit
c) jegbizto
Díjak a tör
a) tűzbizto
b) szállit
c) jegbizto
Kötvényile
a) tűzbizto
b) szállit
c) jegbizto
fők hely
E tekek
b) Á lam-
talekat
c) Kamato
és agió

Nyeremény
biztosítás
alában elé

Díjtartalek
a) díjarta
Tartalek fu

Díjbevetel

Kötvényile
Díjtartalek
Elhelyezett
a) Jelzől
b) Fetekek
c) A lam-
a) folyó s
e) Az inga
f) Eletbizt

miből is le

Nyeremény

6

A 1887 évi
Legjobb b
a) var
b) 1887
c) 1887
d) 1887
e) 1887
f) 1887

Kamatozó
biztos tot
esőnek in
a jelzőle
tari zok
bölcsnök
Allam- es
Vallók a t
Eljegzők a
Penzek f ly
Készpénz-k
tára
Készpénz-k
Maradvány
Maradvány
Maradvány

a) Adó
b) Adó
c) Leté
d) Leté

Díjtartalek
Butorzat é
cség
Előlegezett

Az 1887 de
díjk

A cs. kir.
tróf Papa

inlatok a

Hölgyeknek nagyon érdekes!

Leányok és asszonyok nem nélkülözhetik e művet!

A ki szépségét meg akarja őrizni, ezt olvassa!

Fölötte becses munkát irt dr. Yang A., a szultán nyug. háremorvosa, s fölötte szükségset, most, midőn az ártalmas szépítőszerek nagy forgalomban vannak. **A szépség a boldogság alapköve. E mű megmutatja, miként nyerhet szépséget a legrutabb is; az amugyis szép pedig miként tarthatja fenn aggkoráig a szépséget, anélkül, hogy a használatban levő ártalmas szerekhez, vagy egyáltalán valami különös szerhez kellene folyamodnia.** Ennek a munkának nem szabad hiányoznia egy toalette-asztalról sem. Leányok, akik szépségük által óhajtanak hódítani és szerencsét csinálni a házasságban, nők, a kik meg akarják őrizni örökre féjük szerelmét, anyák, kik széppé akarják gyermekeiket nevelni, nem nélkülözhetik e művet. Dr. Yang a ki művészi izléssel bírálhatja a női testet, arcot és ruházatot, avatott tollal bizonyítgatja, mennyi ferdeség kapott lábra az izlésben, s a mai nők mennyire nem bírnak fogalommal a szépség fejlesztéséről és felhasználásáról.

A mű tartalmából kiemeljük a következő pontokat:

A szépítőszerek. A három hölgyei közt. A rütságról. Az öreg nők rütsága. A szépségfentartás. A rüt nők szerencsétlensége. A rütság a boldogtalanság alapköve. A szépség első feltétele. A szépség második feltétele. A leghatásosabb szépítőszert, mely semmibe sem kerül. Ninon de L'Enclos. Hogyan maradt Ninon 80 éves koráig ifjú. Ninon szépségeinek titka. Az arcz szépsége. Az arcz és ruha. A szépség első művészete. A csinos és a szép. Az öltözködés titka. Az öltözködés mint művészet. Zoraida. Agnica. Miért nem tud sok nő öltözni. Hogyan nyerte meg Agnica a szultán szerelmét. A női természet szépsége. Milyen a szép női természet. A természet szépségeinek titka. Hogyan lehet a természet hiányait pótlástolni és széppé tenni. A rizspor fölösleges szépítőszert. Milyen a szép szem. A szem szépségeinek ápolása. A napfény

hatása a szemszörre. Itálok hatása az orra. Az orr-ször. A nagy száj. Lélekzés a szájon át. A fogak széppé tevésének titka. A haj mint a nő főke. Mi adja meg a haj szépségét. A fesülködés titka. A rövid női haj. A haj ápolása. A haj hatása a férfiakra. A hosszú hajú nők. A nyak szépsége. Fülbevalók. Milyen legyen a fülbevaló és mikor viseljük. Az ékszerek. A kezek szépségeinek titka. Mikor viseljük keztyűt. A lábak szépségeinek titka. Milyen cipőben szép a láb. A láb a szerelemben. A harisnyákról. A hónalj. Van-e a női testnek illata. Az illatszerekről. Szépség és illat. Az örök ifjúság titka. Az első ráncz. Az arcz különös bája. Mi által biztosíthatja magának a nő örökre férje szerelmét? Hogyan boldogít a szépség. Csá-ládi boldogság titka. A különféle indulatok hatása a szépségre. Az anya kötelességei a gyermekek szépségeinek ápolása érdekében.

Ára 1 frt.

Ezen díszes kiállítású zsebkönyv **ára csak egy frt.** Megrendelhető ez összeg postautalványon való előleges beküldésével Hennieke Rezső győri könyvkereskedőtől (Széchenyi-tér 5. sz.) vagy bármely hazai könyvkereskedőnél. Azon hölgyek, kik hiúságból vagy álszeméremből nem akarják nevükre ezimeztetni, rendelkezzenek a nevezett céggel, mely más név alatt is, vagy „post restant“ kész küldeni e becses művet.

Rövid idő alatt ezer és ezer példány kelt el külföldön e munkából, a mi csak a mellett bizonyít, hogy régen érzett hiányt pótol.

A fent jelzett tartalom rövid vázlata elég áttekintésül szolgálhat a mű irányáról és tartalmáról. Szépségére, kellemeire minden nőnek büszkének kell lenni, de férfiak is haszonnal olvashatják e munkát, mely az emberiségre nézve valóságos áldásnak mondható.

Nem ajánl ez a mű semminemű költséges szépítőszert, sőt óv azoktól, — egyszerűen rámutat a természet által nyújtott szerekre, s azok használati módjára utasítással szolgál.

E lapok olvasóinak terjesztés végett is ajánljuk.

A szépség egy krajczárba sem kerül!